

А д в о к а т, СЛОБОДАН ПЕТКОВИЋ
Инђија, Ул. Новосадска 2 (Тржни центар „Слобода“), II спрат лок. 37
Тел. факс 022 560 505, моб. 065 90 00 311
e-mail: slobodanmpetkovic@gmail.com

**ОСНОВНИ СУД У СТАРОЈ ПАЗОВИ
СУДСКА ЈЕДИНИЦА У ИНЂИЈИ**

ТУЖИЛАЦ: ДЕЈАН ЧЕПРЊА, из Старих Бановаца ул. Крстина бр. 17, кога заступа пуномоћник адв. Слободан Петковић из Инђије

ТУЖЕНА: РЕПУБЛИКА СРБИЈА, МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ, Београд, Немањина 22-26, по Основном суду у Старој Пазови,

**ТУЖБА РАДИ НАКНАДЕ ПУТНИХ ТРОШКОВА И НОВОГОДИШЊЕ
ЧЕСТИТКЕ ЗА ДЕЦУ**

Вредност спора: 80.962,00 динара
Пуномоћје, Прилога 7, у два примерка

I

Тужилац је запослен на пословима Вишег стручног сарадника у Основном суду у Старој Пазови почев од 01.01.2014. на неодређено време.

- **Доказ:** решење високог савета судства бр. 1122-00-182/9/2013-9 пд 20.12.2013 године, увид у радни досије код судске управе у Основном суду у Старој Пазови.

Тужилац живи у старим Бановцима ул. Крстина, бр 17 а посао обавља у судској јединици у Инђији и на посао је долазио користећи сопствени превоз или аутобуски превоз.

У општини Инђија постоји и ради организован градски превоз почев од јула месеца 2011. године. Тужена у периоду од 01.03.2014. године па дана подношења тужбе није Тужиоцу исплаћивала трошкове градског превоза за долазак на рад и одлазак с рада.

Тужилац када долази на посао користећи аутобуски превоз мора да користи и градск превоз, јер аутобус из Старе Пазове не стаје у центру Инђије већ само на аутобуској станици у Инђији ул. Соње Маринковић бб.

- **Доказ:** Неспорно, по потреби саслушање парничних странака.

Одредбама члана 118 ст. 1 т. 2 Закона о раду одређено је да запослени има право нанакнаду трошкова за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз.

Одредбама члана 2 алинеја 1 Уредбе о накнади трошкова и стипендији државних службеника и намештеника (Сл. Гласник РС, бр. 98/2007, 84/2014 и 84/2015), одређено је да државном службенику и намештенику накнађују се трошкови превоза за долазак на рад и одлазак с рада. Чланом 3 предвиђено је да државном службенику и намештенику накнађују се трошкови превоза за долазак на рад и за одлазак с рада у висини месечне претплатне карте у градском саобраћају.

Решењем о утврђивању цена услуга у градско и приградском превозу на територији општине Инђија од 22. фебруара 2013. године, утврђене су цене услуга у градском и приградском превозу на територији општине Инђија, цене

месечних маркица за претплатне карте, за Тарифа I у износу од 1.850,00 динара.

- **Доказ:** Увид у решење о утврђивању цена услуга у градском и приградском превозу на територији општине Инђија од 22. фебруара 2013. године, извештај од СП „Ласта“ београд, ПО „Ласта Срем“ Инђија о цени месечне карте за градски превоз у Инђији од 01.03.2013. године, по потреби економско вештачење.

Тужилац је у току 2014 године користио годишњи одмор у јулу месецу, 2015 године користио годишњи одмор у јулу месец и 2016. године користио годишњи одмор у августу месецу, па му не припадају трошкови превоза у то време. Тужилац из тог разлога не потражује трошкове превоза за август месец 2014 године, август месец 2015 године и август месец 2016. године када је углавном користио годишњи одмор.

За сваки месец тужиоцу припада по 1.850,00 динара на име трошкова превоза и како Тужена у наведеном периоду није исплатила трошкове превоза Тужиоцу, на које трошкове Тужилац има право по Закону о раду, по Уредби о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника (Сл. Гласник РС, бр. 98/2007, 84/2014 и 84/2015), и Посебном колективном уговору за државне органе, Тужена је пала у доцњу, те тужиоцу припадају и камате почев од дана задоцњења у исплати појединачних месечних накнада.

II

Тужилац има двоје деце. Млдб. чепрња Јована рођеног 13.09.2010 године, и Чепрња Ању рођену 20.11.2011 године. За нову годину 2015/16, од послодавца деца тужиоца су примили поклон за нову годину – новчану честитку у вредности до неопорезованог износа.

Тужена није обезбедила за децу тужиоца поклон за нову 2016/17 годину – новчану честитку у вредности до неопорезованог износа.

Доказ: Неспорно, Извод из матичне књиге рођених бр. 5136 за 2010 годину за матично подручје Земун и извод из матичне књиге рођених бр. 5159 за 2011 годину за матично подручје Земун, саслушање парничних странака.

Одредбама чл. 46 ст. 1 Посебног колективног уговора за државне органе, одређено је да је Послодавац дужан да обезбеди деци запосленог старости до 15 година живота, поклон за нову годину – новчану честитку у вредности до неопорезованог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана.

Према одлуци Влада РС („Сл. гласник РС“, бр. 5/2016), висина неопорезованог износа зараде за новогодишње и божићне пакетиће за 2016/17 годину износи 9.166,00 динара.

Тужиоцу за његову деци припада на име поклона за нову годину – новчане честитке за свако дете износ по 9.166,00 динара и како Тужена није исплатила на име поклона за нову годину за децу тужиоца, на које има право по Посебном колективном уговору за државне органе, Тужена је пала у доцњу, те тужиоцу припадају и камате почев од дана задоцњења од 01.01.2017. године.

Следом свега наведеног Тужилац предлаже да суд, након одржане главне расправе донесе следећу,

ПРЕСУДУ

Усваја се тужбени захтев Тужиоца, па се ОБАВЕЗУЈЕ Тужена РЕПУБЛИКА СРБИЈА, МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ, Београд, Немањина 22-26, по Основном суду у Старој Пазови,

Да Тужиоцу ДЕЈАНУ ЧЕПРЊА, из Старих Бановаца ул. Крстина бр. 17,

I

на име накнаде трошкови превоза за долазак на рад и за одлазак с рада, исплати следеће износе;

- За март 2014. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.04.2014. године, па до исплате,
- За април 2014 године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.05.2014. године, па до исплате,
- За мај 2014. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2014. године, па до исплате,
- За јун 2014. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2014. године, па до исплате,
- За јул 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2014. године, па до исплате,
- За септембар 2014. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2014. године, па до исплате,
- За октобар 2014. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2014. године, па до исплате,
- За новембар 2014. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2014. године, па до исплате,
- За децембар 2014. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2015. године, па до исплате,
- За јануар 2015 године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2015. године, па до исплате,
- За фебруар 2015 године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2015. године, па до исплате,
- За март 2015. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.04.2015. године, па до исплате,
- За април 2015 године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.05.2015. године, па до исплате,
- За мај 2015. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2015. године, па до исплате,
- За јун 2015. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2015. године, па до исплате,
- За јул 2015. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2015. године, па до исплате,
- За септембар 2015. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2015. године, па до исплате,
- За октобар 2015. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2015. године, па до исплате,
- За новембар 2015. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2015. године, па до исплате,
- За децембар 2015. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2016. године, па до исплате,
- За јануар 2016 године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2016. године, па до исплате,

- За фебруар 2016 године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2016. године, па до исплате,
- За март 2016. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.04.2016. године, па до исплате,
- За април 2016 године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.05.2016. године, па до исплате,
- За мај 2016. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2016. године, па до исплате,
- За јун 2016. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2016. године, па до исплате,
- За јул 2016. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2016. године, па до исплате,
- За септембар 2016. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2016. године, па до исплате,
- За октобар 2016. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2016. године, па до исплате,
- За новембар 2016. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2016. године, па до исплате,
- За децембар 2016. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2017. године, па до исплате,
- За јануар 2017. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2017. године, па до исплате,
- За фебруар 2017. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2016. године, па до исплате,
- За март 2017. године, износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.04.2016. године, па до исплате,
- све у року од 8 дана од дана доношења пресуде, под претњом принудног извршења.

II

На име поклона за нову 2016/17. годину – новчане честитке за Чепрња Јована, исплати износ од по 9.166,00 динара и Чепрња Ању, исплати износ од 9.166,00 динара, са законским затезном каматом почев од 01.01.2017. године, па до исплате све у року од 8 дана од дана доношења пресуде, под претњом принудног извршења.

Обавезује се Тужена да Тужиоцу накнади све трошкове парничног поступка колико буду изнели, са законском затезном каматом од доношења пресуде па до исплате, у року од 8 дана од доношења пресуде под претњом принудног извршења.

У Инђији дана 12.03.2017. године

Тужилац по пуномоћнику,

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У СТАРОЈ ПАЗОВИ
СУДСКА ЈЕДИНИЦА У ИНЂИЈИ
Посл.бр. 7 ПП-70/2017
Дана: 17.05.2017. године
ИНЂИЈА

ОДЛУКА ЈЕ ПРАВОСНАЖНА ДАНА 22.09.2017
ОСНОВНИ СУД У СТАРОЈ ПАЗОВИ
СУДСКА ЈЕДИНИЦА У ИНЂИЈИ
Дана 10.10.2017 год. Судњо
Утврђено је: судске писмонице

ОДЛУКА ЈЕ ИЗВРШНА ДАНА 22.09.2017
ОСНОВНИ СУД У СТАРОЈ ПАЗОВИ
СУДСКА ЈЕДИНИЦА У ИНЂИЈИ
Дана 10.10.2017 год. Судњо

Тодоровић Н.С.Р.

У ИМЕ НАРОДА

Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији, као парнични, судија Недељко Тодоровић, као судија појединац, у правној ствари тужиоца Чепрња Дејана из Старих Бановаца, ул. Крстина бр. 17, кога заступа пуномоћник Слободан Петковић, адвокат из Инђије, против тужене Републике Србије, за Основни суд у Старој Пазови, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ул. Сутјеска број 3, ради исплате, након одржане, главне јавне расправе, у присуству тужиоца и пуномоћника тужиоца, а у одсуству уредно позваног туженог, дана 10.05.2017. године, донео је и јавно објавио дана 17.05.2017. године, следећу:

ПРЕСУДУ

Усваја се тужбени захтев тужиоца Чепрња Дејана из Старих Бановаца, ул. Крстина бр. 17, па се обавезује тужена Република Србија за Основни суд у Старој Пазови, да тужиоцу Чепрња Дејану исплати:

1. на име трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада следеће износе:

- за март месец 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.04.2014. године па до исплате,
- за април месец 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.05.2014. године па до исплате,
- за мај месец 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.06.2014. године па до исплате,
- за јун месец 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.07.2014. године па до исплате,
- за јул месец 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2014. године па до исплате,
- за септембар месец 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.10.2014. године па до исплате,
- за октобар месец 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.11.2014. године па до исплате,
- за новембар месец 2014. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.12.2014. године па до исплате,

-за децембар месец 2016. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2017. године па до исплате,

-за јануар месец 2017. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.02.2017. године па до исплате,

-за фебруар месец 2017. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2017. године па до исплате,

-за март месец 2017. године износ од 1.850,00 динара са законском затезном каматом од 01.04.2017. године па до исплате,

све у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења;

2. на име поклона за Нову 2017.годину – новчане честитке следеће износе:

-износ од 9.166,00 динара за Чепрња Јована и

-износ од 9.166,00 динара за Чепрња Ану,

све са законском затезном каматом почев од 01.01.2017. године па до исплате,

све у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Обавезује се тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 58.276,00 динара, са законском затезном каматом почев од 17.05.2017. године, као дана доношења првостепене пресуде, па до коначне исплате, све у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужилац Чепрња Дејан из Инђије, по пуномоћнику, је дана 17.03.2017. године, поднео тужбу, против тужене Републике Србије за Основни суд у Старој Пазови, ради исплате. У тужби наводи да је запослен у наведеном суду, на пословима вишег стручног сарадника, почев од 01.01.2014. године, на неодређено време. Тужилац живи у Старим Бановцима, ул. Крстина број 17, а посао обавља у Судској јединици у Инђији, те на посао долази користећи сопствени превоз или аутобуски превоз. У општини Инђија постоји организован градски превоз почев од јула 2011. године, а тужена у периоду од 01.03.2014. године па до подношења тужбе, није тужиоцу исплаћивала трошкове градског превоза за долазак на рад и одлазак са рада. Када долази на посао аутобуским превозом, тужилац мора да користи и градски превоз, јер аутобус из Старе Пазове не стаје у центру Инђије, већ само на аутобуској станици у ул. Соње Маринковић бб. Тужилац се позива на одредбе чл. 118. ст. 1. и 2. Закона о раду, те на одредбе чл. 2. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника (Службени гласник РС број 98/2007), а која уредба у чл. 3. предвиђа да запослени имају право на трошкове за долазак на рад и одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском саобраћају. Цена месечне претплатне карте у градском превозу је 1.850,00 динара. Тужилац не потражује трошкове превоза за оне месеце када је користио годишњи одмор. Како тужена није исплатила тужиоцу трошкове градског превоза, на које по закону, те горе поменутој уредби и по Посебном колективном уговору за државне органе има право, тиме је пала и у дошњу, из ког разлога тужиоцу припадају и камате почев од задоцњења у исплати

појединачних месечних накнада. У тужби се даље наводи да тужилац има двоје млдб. деце и то Черпња Јована рођеног 13.09.2010. године и Чепрња Ану рођену 20.11.2011. године, те су деца тужиоца на Нову 2016. годину, од послодавца тужиоца примили поклон честитку и то новчану честитку у вредности до неопорезивог износа, док за Нову 2017. годину, послодавац није обезбедио деци тужиоца такву новчану честитку. Према одредби чл. 46. ст. 1. Посебног колективног уговора за државне органе послодавац је дужан да обезбеди деци запосленог, старости до 15 година живота, поклон за Нову годину и то новчану честитку у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана, а према одлуци Владе РС висина неопорезивог износа зараде за новогодишње и божићне пакетиће за 2016/2017 годину износи 9.166,00 динара. Тужиоцу за његову децу припада наведени износ за свако дете понаособ, те како тужена није исплатила наведене износе, пала је у доцњу, па тужилац има право и на законску затезну камату почев од 01.01.2017. године. Из напред наведених разлога, тужилац је предложио да суд након спроведеног поступка усвоји тужбу и постављени тужбени захтев. Трошкове поступка је тражио према опредељеном трошковнику

У одговору на тужбу законски заступник тужене је оспорио тужбени захтев у целисти, наводећи да тужилац није пружио доказе за своје наводе, а пре свега о месту пребивалишта, те тужена сматра да нема основа да се тужиоцу исплаћују додатни трошкови превоза у градском саобраћају, јер су трошкови превоза у целисти исплаћени од пријављеног места пребивалишта до места рада, а тужилац није доставио доказе да је имао веће трошкове од оних које му је тужена исплаћивала. Чл. 3. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника је предвиђено да се запосленом надокнађују трошкови превоза, па се тужиоцу може исплатити само онај трошак који је заправо и имао, те је обрачун послодавца у складу са трошковима које је тужилац имао, а тужилац није доставио ниједан доказ, односно купљену месечну или појединачну карту у градском превозу. Даље се истиче да је раздаљина од 1,2 км кратка релација, која не покрива размак између да аутобуска стајалишта, па не постоји потреба коришћења градског превоза. Тужена не спори право тужиоца на исплату износа новчане честитке за Нову годину, у складу са чл. 46. посебног колективног уговора, али спори висину, јер прописима није регулисан износ исплате, већ је само прописано да исти може бити до неопорезивог износа па дакле може и мање, те оспорава и захтев за досуђење законске затезне камате од 01.01.2017. године, јер посебним колективним уговором није предвиђен рок за исплату новогодишње новчане честитке. Предложио је да суд одбије тужбени захтев, трошкове поступка је тражио према опредељеном трошковнику.

На главној јавној расправи и у доказном поступку суд је извео следеће доказе: саслушао је тужиоца Чепрња Дејана, прочитао је решење Високог савета судства од 20.12.2013. године, решење о утврђивању цена услуга у градском и приградском превозу на територији Општине Инђија од 22.02.2013. године, извештај СП Ласта бр. 1754 од 28. априла 2015. године, извршио увид у мапу на листу 2/4 списка, прочитао изводе из МК рођених за матично подручје Земун под тек.бр. 5159 за годину 2011 и бр. 5136 за годину 2010, читач електронске личне карте на листу 11/1 списка, извршио увид у преглед градског превоза Инђија смер А, те прочитао извештај Општинске управе Општине Инђија, Одељење за привреду од 27. априла 2017. године, па је суд на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, сходно чл. 8.ЗПП-а утврдио следеће чињенично стање:

Тужилац Черпња Дејан са пребивалиштем у Старим Бановцима, ул. Крстина бр. 17, је запослен код органа тужене Републике Србије, и то код Основног суда у Старој Пазови,

долазак и одлазак са рада, а у конкретном случају тужилац би такву могућност и потребу свакако имао када би користио јавни превоз, како је то горе образложено, указује на оправданост трошкова за долазак и одлазак са рада, односно потврђује потребу да тужилац користи превоз за долазак и одлазак са посла и да он стварно има те трошкове, и то када би користио јавни превоз имао би трошкове и приградског и међуградског и градског превоза и стога сходно горе цитираним одредбама важећих прописа има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини превозне карте у међуградском, приградском и градском јавном превозу, у конкретном случају у првој тарифној зони у насељеном месту Инђија.

Како је тужилац определио висину цене месечне карте, у складу са горе цитираним прописима и колективним уговором, цена те карте представља трошкове градског превоза, па је стога тужбени захтев усвојен у целости у погледу тражених трошкова градског превоза, односно за износе од по 1.850,00 динара за сваки месец појединачно, а према стварним трошковима које је тужилац имао, како је то горе већ образложено.

С обзиром да су потраживања тужиоца по основу трошкова градског превоза доспела и то за сваки појединачни износ, истеком текућег месеца за претходни месец, суд је усвојио и захтев за досуђење законске затезне камате, почев од дана доспелости сваког појединачног износа, дакле од првог наредног дана од дана када је истекао рок за исплату сваке појединачне месечне накнаде трошкова превоза. Захтев за досуђење законске затезне камате усвојен је сходно општим правилима Закона о облигационим односима и то чл. 324. ст. 1. којим је предвиђено да дужник долази у доцњу кад не испуни обавезу у року одређеном за испуњење, те чл. 277. ст. 1. којим је предвиђено да дужник који задоцни са испуњењем новчане обавезе дугује, поред главнице и затезну камату по стопи утврђеној законом.

Из извода из МК рођених за матично подручје Земун под тек.бр. 5159 за годину 2011. суд утврђује да тужилац има кћерку млдб. Чепрња Ању, рођену 20.11.2011. године, дакле која има навршених пет година, док из извода из МК рођених за матично подручје Земун под тек.бр. 5136 за годину 2010. произлази утврђење да тужилац има сина Чепрња Јована, рођеног 13.09.2010. године, дакле који сада има навршених шест година. Прочитавши изводе из матичних књига рођених суд је прихватио као материјалне доказе чија веродостојност није спорна. С обзиром да је тужилац запослен код органа тужене, те да има двоје млдб. деце која су млађа од 15 година, тужилац има право на новчане честитке за Нову 2017. годину за свако дете.

Наиме, сходно чл. 39. Закона о платама државних службеника и намештеника, посебним колективним уговором за државне органе могу да се утврде и друга примања државних службеника, према општим прописима о раду. Посебан колективни уговор за државне органе (Службени гласник РС бр. 25/2015 и 50/2015), је у чл. 46. став 1. предвидео да је послодавац дужан да обезбеди деци запосленог старости до 15 година живота поклон за Нову годину – новчану честитку у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. Према томе, из наведеног следи да је обавеза послодавца да обезбеди деци запосленог наведени поклон, дакле послодавцу није препуштено да одлучује да ли хоће или неће извршити исплату, већ је његова дужност да обезбеди новчану честитку. Напомене ради, исти члан наведеног посебног колективног уговора у ставу 2. предвиђа да послодавац може да обезбеди запосленим женама поклон за дан жена – 8. март, дакле када је у питању овај поклон, послодавац може да обезбеди тај поклон, али и не мора, за разлику од новогодишње честитке деци запосленог коју је послодавац дужан да обезбеди. Закон о порезу на

доходак грађана у чл. 18. став 1. тачка б. предвиђа да се не плаћа порез на примања запосленог по основу поклона деци запослених, старости до 15 година, поводом Нове године и Божића, до неопорезивог износа по једном детету, с тим што је чл. 12а истог закона предвиђено да се динарски износи, између осталог и из чл. 18. став 1. тачка б. усклађују годишњим индексом потрошачких цена у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, а те усклађене динарске износе објављује Влада РС. Влада Републике Србије је усклађене износе објавила у Службеном гласнику РС бр. 5/2016, са почетком примене од 01.02.2016. године и то висина неопорезивог износа по основу поклона деци запослених, старости до 15 година, поводом Нове године и Божића, износи 9.166,00 динара за свако дете појединачно.

У току поступка тужена није пружила ниједан доказ да је извршена исплата тужиоцу по основу поклона деци запосленог, па је стога суд применом свих горе наведених законских одредби, као и одредби Посебног колективног уговора за државне органе, усвојио и тужбени захтев за исплату поклона деци запосленог, односно новчане честитке у износу од по 9.166,00 динара за свако дете тужиоца. Како се ради о новчаној честитки за Нову 2017. годину, која је наступила 01. јануара 2017. године, то је тужена у доцњи са исплатом почев од тог дана, па је стога усвојен и захтев за досуђење законске затезне камате на наведене новчане износе за свако дете, почев од дана доцње па до исплате, а применом горе цитираних одредби чл. 324. ст. 1. и чл. 277. ст. 1. Закона о облигационим односима.

Иначе, тужена је у одговору на тужбу најпре навела да није спорно право тужиоца на исплату износа на име новчане честитке за Нову годину, већ тужена спори висину, те спори и право на тражену законску затезну камату јер посебним колективним уговором није предвиђен рок за исплату те честитке. Међутим, ови наводи нису основани, јер је тужена већ у доцњи са исплатом од наступања Нове године, јер је сврха новчане честитке да се деци запосленог обезбеди поклон за Нову годину, па је рок за исплату истекао пре наступања Нове године, дакле за Нову 2017. годину је тај поклон морао бити обезбеђен најкасније 31.12.2016. године, како би већ првог дана Нове године деца запосленог имала поклон, који је послодавац био дужан да исплати и то како послодавац тужиоца није одредио износ новчане честитке, тужиоцу за обоје деце припада право на поклон у висини до неопорезивог износа предвиђеног законом, а у конкретном случају то значи у висини од по 9.166,00 динара за свако дете.

Није основано позивање тужене на чл. 16. Закона о буџету Републике Србије за 2016. годину. Тим чланом закона јесте предвиђено да се у складу са чланом 2. тачка 31. чланом 54. и чланом 56. став 4. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС”, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13- исправка, 108/13, 142/14 и 68/2015- др. закон) у буџетској 2016. години неће вршити обрачун и исплата божићних, годишњих и других врста награда и бонуса предвиђених посебним и појединачним колективним уговорима, за директне и индиректне кориснике средстава буџета Републике Србије, буџета локалне власти и кориснике средстава организација за обавезно социјално осигурање, осим јубиларних награда за запослене који су то право стекли у 2016. години. Међутим, у конкретном случају се не ради о награди или пак бонусу запосленом, већ се ради о обезбеђивању поклона деци запосленог у виду новчане честитке, па се дакле наведена забрана не може односи на ову ситуацију. Поред наведеног, основано се од стране тужиоца указује да су идентичне одредбе постојале и у Закону о буџету за 2015. годину, који је у чл. 17. предвиђао потпуно идентичну забрану за запослене који су то

право стекли у 2015. години, а из исказа тужиоца јасно следи утврђење да су деца запослених, па и његова деца, добила поклон честитке од истог послодавца за Нову 2016. годину, те да је дакле послодавац поступио у складу са горе цитираном одредбом чл. 46. Посебног колективног уговора за државне органе, када је у питању Нова 2016. година, али да тако није поступио за Нову 2017. годину и није исплатио дуговане новчане честитке. Поред свега наведеног, чак и да се прихвати да се поменута одредба чл. 16. Закона о буџету РС за 2016. годину, односи и на поклон честитке деци запосленог, то не значи да је том одредбом закона ускраћено право које је предвиђено Посебним колективним уговором, односно то право није укинуто, већ би се наведена одредба Закона о буџету могла тумачити једино као забрана исплате само у тој 2016. години, а не као забрана исплате уопште, односно не као укидање самог права на исплату, па би дакле и даље постојала обавеза послодавца да исплати све награде и бонусе, с тим што се једино исплата не би вршила у тој години, па је већ истеком 2016. године, опет доспела обавеза послодавца да изврши исплату свих награда и бонуса запосленима који су то право стекли у 2016. години. Према томе, у сваком случају обавеза тужене на исплату поклон честитке деци запосленог је доспела, те је овај тужбени захтев тужиоца из свих горе речених разлога такође основан.

Одлука о трошковима поступка донета је сходно чл. 153. ЗПП-а. С обзиром на успех тужиоца у спору, тужена је обавезана да тужиоцу надокнади трошкове поступка који се односе на заступање по пуномоћнику адвокату и трошкове судске таксе, све у укупном износу од 58.276,00 динара. Наведени трошкови се односе на трошкове заступања по пуномоћнику адвокату и то за састав тужбе са два кумулативна захтева у износу од 9.000,00 динара, за састав два образложена поднеска који се такође односе на два кумулативна захтева у износу од по 9.000,00 динара за сваки поднесак, односно 18.000,00 динара за оба поднеска и за заступање на два одржана рочишта са започетим часом у износу од по 10.500,00 динара за једно рочиште, односно 21.000,00 динара за оба рочишта (с обзиром да се такође ради о заступању за два кумулативна захтева и да је адвокатском тарифом за рочиште предвиђена иста награда као и за поднеске којима се покреће поступак), те на трошкове судске таксе и то за тужбу у износу од 5.138,00 динара и за пресуду у износу од 5.138,00 динара. Наведени трошкови су у складу са тар.бр. 13. и 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, те тарифним бројем 1. и 2. ТТ ЗОСТ-а.

Суд је усвојио и захтев за досуђење законске затезне камате на досуђене трошкове поступка, почев од дана пресуђења до исплате, с обзиром да тужена пада у доцњу са исплатом истих даном доношења пресуде.

Применом горе наведених законских одредби суд је одлучио као у изреци пресуде.

За тачност отправка:

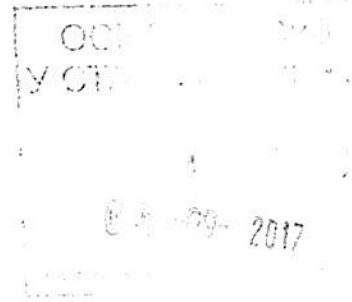
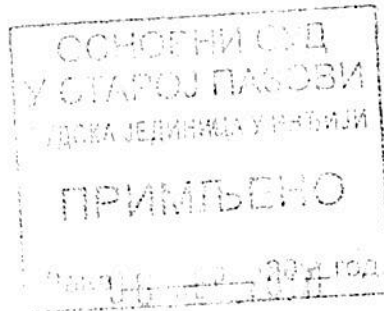
СУДИЈА
Недељко Гедорјивић с. р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема исте, Апелационом суду у Новом Саду, путем овог суда.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж I. бр.1929/17
Дана:28.08.2017. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Боривоја Гајића, председника већа, Славка Милисављевић Стојчић и Наде Ђулибрк, чланова већа, у спору тужиоца Чепрња Дејана из Старих Бановаца, ул.Крестина бр.17, чији је пуномоћник Слободан Петковић, адв.из Инђије, против тужене Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији, П1. бр.70/2017 од 17.05.2017. године, на седници одржаној 28.08.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији, П1. бр.70/2017 од 17.05.2017. године, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији, П1. бр.70/2017 од 17.05.2017. године, у ставу један, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је у тачки један тог става обавезана тужена да тужиоцу исплати по основу трошкова за долазак и одлазак са рада, за период од марта 2014 године па закључно са мартом 2017. године (без месеца августа за 2014. годину, 2015. годину и 2016 годину) новчане износе, за сваки месец тог периода, од по 1.850,00 динара, са затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, како је наведено у изреци првостепене пресуде, док је у тачки два тог става обавезан тужени да тужиоцу исплати по основу поклона за Нову 2017 годину, износ од 9.166,00 динара за Чепрња Јована и износ од 9.166,00 динара за Чепрња Ану, са затезном каматом од 01.01.2017 године до исплате, и у ставу два изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.276,00 динара, са затезном каматом од 17.05.2017 године, као дана пресуђења па до исплате, а све у року од 8 дана.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се жалба усвоји и првостепена пресуда

преиначи тако да се тужба одбаци, као недозвољена, или тужбени захтев одби,
неоснован, или пресуда укине и предмет врати на поновно суђење.

Испитујући побијану пресуду сходно одредбама члана 386. ЗПП-а, овај суд налази да
жалба тужене није основана.

Побијана пресуда је јасна и разумљива, изрека пресуде не противречи изведени
доказима, садржи све разлоге о битним чињеницама и нема недостатака због којих се
може испитати, па не стоји битна повреда одредаба парничног поступка из члана 37
став 2. тачка 12. ЗПП, на коју жалба тужене неосновано указује.

Према утврђењу првостепеног суда, тужилац има пребивалиште у Сатрим Бановцима
ул. Крстина бр.1, а запослен је код органа тужене, у Основном суду у Старој Пазови
Судска јединица у Инђији, на радном месту „виши стручни сарадник“ од 01.01.2014
године до данас. За долазак и одлазак са рада у спорном периоду тужилац је користио
сопствени превоз, односно путнички аутомобил.

У ситуацији када би користио јавни аутобуски превоз, тужилац би морао да користи
приградски превоз на релацији Стари Бановци-Стара Пазова, међуградски превоз на
релацији Стара Пазова -Инђија, те градски превоз у Инђији. У Инђији постоје линије
градског превоза на релацији Главна аутобуска станица - Инђија центар и то у смеру А
и смеру Б. Седиште Судске јединице је у улици Краља Петра Првог бр.2, у центру
Инђије, те постоји градски превоз – линија од главне аутобуске станице у Инђији до
центра Инђије, где је место рада тужиоца, на удаљености од 1,2 км.

Тужени је исплаћивао тужиоцу накнаду за приградски превоз на релацији Стари
Бановци-Стара Пазова и за међуградски превоз на релацији Стара Пазова -Инђија и
обратно, док тужиоцу није плаћао накнаду за превоз у Инђији(градски превоз).

Висина цене превозне карте у градском превозу, у спорном периоду, износила је
1.850,00 динара, месечно.

Тужилац има двоје малолетне деце, сина Чепрња Јована, рођеног 13.09.2010 године и
ћерку Чепрња Ану, рођену 20.11.2011 године.

Висина новчане новогодишње честитке, за Нову 2017 годину, за оба детета, износила је
по 9.166,00 динара.

Тужилац је био одсутан са посла због коришћења годишњег одмора, који је користио у
августу 2014. године, у августу 2015. године и у августу 2016 године.

Висина трошкова доласка и одласка са рада тужиоца је утврђена на основу извештаја
СП „Ласта“ према коме у периоду од 01.03.2013. године цена месечне маркице у
градском превозу је износила 1.850,00 динара, док је у истом периоду цена појединачне
карте износила 60,00 динара. Према решењу о утврђивању цена услуга у градском и
приградском превозу на територији општине Инђија од 22.02.2013. године, цена
појединачне карте тарифе 1 износи 60,00 динара почев од 01.03.2013. године, док цена
месечне претплатне карте за тарифу 1 износи 1.850,00 динара.

На основу наведеног, правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени
суд је правилно применио материјално право када је тужбени захтев усвојио.

Право на накнаду трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада у наведеном периоду тужиоцу припада на основу одредбе члана 37. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 66/06...99/14), члана 2. став 1. тачка 1. и члана 3. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 98/07, 84/04, 84/05), Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 95/08, 86/11, 95/13) и члана 45. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 25/15 од 13. марта 2015. године, ступио на снагу 21. марта 2015. године).

Полазећи од наведених одредби, правилно првостепени суд закључује да наведеним прописима није регулисан поступак остваривања права на накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада, односно да право тужиоца на накнаду трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада није условљено подношењем захтева нити доказивањем да је запослени претходно сносио наведене трошкове, а тужена у току поступка супротно није доказала. Из истог разлога неосновани су и жалбени наводи тужене да је првостепени суд стварно ненадлежан за одлучивање у овој правној ствари са образложењем да је тужбени захтев преурањен, јер у току поступка није утврђено да се тужилац, који је своје право могао остварити у управном поступку и евентуално у управном спору, обраћао туженој са писаним захтевом. Право на накнаду трошкова доласка и одласка са рада спада у категорију права из радног односа, о којима у првом степену одлучује основни суд у складу са одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Висина трошкова доласка и одласка са рада је правилно утврђена у висини месечне претплатне карте у јавном саобраћају, те је првостепени суд тужиоцу правилно досудио накнаду трошкова превоза за месеце када је тужилац радио, а не и за месеце када је користио годишњи одмор.

Правилна је и одлука првостепеног суда којом је тужени обавезан да тужиоцу, за његово двоје малолетне деце исплати новчане честитке за Нову 2017 годину, у износу за свако дете по 9.166,00 динара, јер та обавеза туженог произилази из одредбе члана 39 Закона о платама државних службеника и намештеника, која прописује да се Посебним колективним уговором за државне органе могу да утврде и друга примања државних службеника, према општим прописима о раду, а Посебан колективни уговор за државне органе је у ставу 46 став 1 предвидео да је послодавац дужан да обезбеди деци запосленог старости до 15 година поклон за Нову годину – новчану честитку у вредности неопрезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. Како су тужиочева деца старости до 15 година и како за њих тужени није тужиоцу исплатио новчану честитку за Нову 2017 годину, то је правилно првостепени суд обавезао тужену да тужиоцу исплати новчану честитку за обоје деце у висини од по 9.166,00 динара, са затезном каматом од 01.01.2017 године, сходно одредби члана 277 ЗОО.

Супротно жалбеним наводима тужене, правилно је првостепени суд одлучио о трошковима парничног поступка на основу одредбе члана 153. став 1. и 154. ЗПП-а и тужиоцу досудио потребне трошкове и у складу са Адвокатском тарифом и Законом о судским таксама.

Неоснован је жалбени навод да тужена није у обавези да плати затезну камату на утврђени износ накнаде трошкова парничног поступка. Обавеза ове накнаде јесте новчана обавеза која настаје из проузроковања трошкова вођења парничног поступка и доспева доношењем судске одлуке о тој обавези.

На основу наведеног, применом одредбе члана 390. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА
Боривоје Гајић с.р.

з.п.о:

